

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. ve věci

žalobce: **F. S.**, narozen X
státní příslušnost X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační politiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2019, č. j. OAM-628/ZA-ZA11-ZA22-2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2019, č. j. OAM-628/ZA-ZA11-ZA22-2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Z napadeného rozhodnutí mj. vyplývá, že žalobce v řízení před žalovaným ke své žádosti ze dne 12. 7. 2019 uvedl, že se narodil v Gruzii a je gruzínské národnosti. Vyznává pravoslaví, nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo skupiny a ani se nijak politicky neangažoval. Je rozvedený a má dvě dcery, které žijí se svými matkami v zemi původu. Do ČR přicestoval přes Polsko a má cestovní doklad Gruzie s platností do 25. 1. 2025. V jiných zemích EU nikdy nebyl, neměl žádné platné vízum a je to jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Z hlediska zdravotního stavu má problémy se srdcem, ale neléčí se a ani neužívá žádné léky. Má žaludeční vředy a je po trojnásobné operaci očí. Důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je to, že se poté, co se znovu oženil a narodila se mu druhá dcera a začali mu vyhrožovat příbuzní jeho první manželky. Jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu žalobce neuvedl.
3. V pohovoru k podané žádosti ze dne 16. 7. 2019 objasnil své rodinné poměry a konkrétně sdělil, že se podruhé oženil v Kazachstánu v roce 2014, aniž by legálně ukončil předchozí manželství. Po té, co se to dozvěděla rodina jeho první manželky a následně i jeho druhá manželka, došlo k jeho fyzickému napadení od kamarádů jeho druhé manželky. Po návratu zpět do Gruzie se situace opakovala a napadli ho pro změnu příbuzní jeho první manželky v červnu 2019. Žalobce tento útok neoznámil policii, neboť byl srozuměn s tím, že situaci zavinil. Kromě toho žalobce čelil dalšímu fyzickému napadení. Svou situaci nechtěl řešit přestěhováním do jiného místa v Gruzii s odůvodněním, že se v Gruzii všichni znají a rovněž měl obavu z těchto osob i v ČR. V ČR ani EU nemá žalobce žádné příbuzné.
4. Žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení zprávy o zemi původu, konkrétně materiál Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019 a Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Gruzie ze dne 3. 7. 2018. Při seznámení s podklady žalobce uvedl, že v Gruzii není nic dobrého a pokud by bylo, tak v ČR nebude tolik žadatelů z jeho vlasti.
5. Žalovaný dále vyložil obsah citovaných zpráv a uvedl, že v Gruzii obecně a soustavně nedochází ani k pronásledování podle čl. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/95/EU, ani k mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení, trestům či hrozbě z důvodu svévolného násilí. Právní předpisy Gruzie dostatečně upravují danou problematiku a jsou v nich implementovány všechny příslušné mezinárodní konvence a úmluvy. Gruzínské zákony neumožňují udělit trest smrti za žádný trestný čin. Gruzie je také členem OSN a přistoupila k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod. K prostředkům právní obrany žalovaný poznamenal, že gruzínští občané mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství. Případným zneužitím pravomocí státních úřadů se rovněž zabývá ombudsman a řada nevládních organizací. Organizace Freedom House ve

své zprávě Svoboda ve světě 2019 hodnotí Gruzii na sedmistupňové škále stupněm 3 v oblasti politických práv i občanských svobod.

6. Žalovaný shledal na základě výpovědi jmenovaného, že v případě žadatele lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Žalobce za jediný důvod své žádosti označil obavy z jednání příbuzných své bývalé manželky, kteří jej z důvodu ochrany rodinné cti v zemi původu opakovaně fyzicky i verbálně napadali. Žalobce však nevyužil ve své vlasti žádný z prostředků vnitřní ochrany (gruzínské státní orgány či přestěhování na jiné místo).
7. Žalovaný dále uvedl, že žalobce se nenachází v přímém a bezprostředním ohrožení svého života ani jeho zdravotní stav nevyžaduje jakoukoliv specializovanou zdravotní péči, která by mu nemohla být ve vlasti poskytnuta.
8. Ze všech uvedených důvodů žalovaný shledal naplnění podmínek pro aplikaci ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu a zamítl žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou.

III. Žaloba

9. V žalobě brojil žalobce proti napadenému rozhodnutí z následujících důvodů. Uvedl, že domněnka, že určitá země je označena jako bezpečná země původu, je vyvratitelná a je ji potřeba v každém jednotlivém případě zkoumat, zda ve vztahu k dotyčnému žadateli je možno danou zemi považovat za bezpečnou. Podle názoru žalobce tomu tak v jeho případě není, a proto žalovaný pochybil, pokud jeho žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou.
10. Žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, protože nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí tedy nemá dostatečnou oporu ve správním spisu a je také nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
11. Citované podkladové zprávy o zemi původu jsou citovány jen zcela obecně bez vazby na důvody žádosti o mezinárodní ochranu, které žalobce uvedl. Žalovaný si také neopatřil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi původu a nepřihlédl ke všemu, co ve správním řízení vyšlo najevo.
12. Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný odkázal ve svém vyjádření ze dne 9. 9. 2019 na průběh správního řízení a obsah napadeného rozhodnutí a zaujal stanovisko, že zjistil skutečný stav věci a přihlédl v řízení ke všemu, co vyšlo najevo. Napadené rozhodnutí je zcela přezkoumatelné. Proto považuje žalobní námitky za nedůvodné.
14. Konkrétně uvedl, že Gruzie je uvedena na seznamu bezpečných zemí původu (§ 2 odst. 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb.) Z výpovědi žalobce v rámci správního řízení o jeho azylové

žádosti ani z obsahu podané žaloby nebylo zjištěno, že by v jeho případě tento předpoklad neplatil. Žalobce tedy nevyvrátil uvedenou domněnku a ani netvrdil, že by návrat do Gruzie nebyl pro něho bezpečný ve smyslu důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

15. Důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla obava žalobce z pokračování konfliktu s příbuznými bývalé manželky v zemi původu. S tímto důvodem se žalovaný vypořádal. Za nedůvodnou žalovaný považoval též námitku neaktuálnosti podkladových informací založených ve správním spisu. V jejich závěru je uveden též seznam zdrojů, na základě nichž byly informace zpracovány, přičemž lze usuzovat, že jde o uznávané a relevantní informace.
16. Žalovaný tedy trvá na správnosti svého rozhodnutí s tím, že Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu. Proto je žalovaný přesvědčen, že došlo k naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalovaný zároveň souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání a navrhl zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci soudem

17. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
18. Krajský soud v průběhu řízení zjistil, že žalobce je momentálně ve výkonu trestu odnětí svobody a má pravomocně uložen trest vyhoštění na základě trestního příkazu Obvodního soudu Praha 10 ze dne 13. 9. 2019, č. j. 4 T 105/2019 a dále trestního příkazu Okresního soudu Mělník ze dne 7. 9. 2019, č. j. 14 T 102/2019 na 24 měsíců. Krajský soud tedy předřadil věc přednostnímu projednání ve smyslu § 32 odst. 4 zákona o azylu.
19. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (resp. nevyjádřili svůj výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
21. Krajský soud zjistil ze správního spisu žalovaného následující skutkový stav.
22. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 12. 7. 2019 v Příjímacím středisku Zastávka žádost o udělení mezinárodní ochrany. Podle poskytnutých údajů k žádosti je rozvedený a má rodinu v Gruzii a v Kazachstánu. Do ČR přicestoval přes Wrocław (Polsko). V protokolu k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 16. 7. 2019 uvedl, že se poprvé seznámil se svou partnerkou v Gruzii v roce 1998, kde se jim pak narodila dcera. V roce 2014 se pak znovu oženil s jinou ženou v Kazachstánu, kde pobýval obchodně, ovšem jeho druhá žena o jeho prvním svazku nevěděla. Nakonec se žalobce rozvedl, nicméně i tak ho příbuzní obou jeho manželek zbili. Žalobce incidenty nehlásil policii, neboť to bylo fér. Čelí i nadále z jejich strany nadávkám, nenechají ho v klidu žít. V Gruzii

se bojí, neboť se tam všichni znají. Chtěl by se oženit v ČR a zůstat tu, dokud se situace neuklidní.

23. Ve spisu je založena dále informace Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu a „Bezpečnostní a politická situace v zemi“. Při seznámení se s podklady dne 19. 7. 2019 žalobce uvedl, že by doložil ještě nějaké podklady v týdenní lhůtě. V Gruzii podle něho není nic dobrého. Následně však žalobce již nic k věci samé nedoložil.
24. Žaloba **není důvodná**.
25. Krajský soud vycházel při posouzení přezkoumatelnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí z relevantní právní úpravy obsažené v zákoně o azylu a kvalifikační směrnici, jakož i z ustálené judikatury správních soudů. Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu ve znění účinném ode dne 18. 12. 2015 platí, že *„jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.“* Podle ustanovení § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že *„Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
26. Předpokladem pro aplikaci tohoto institutu je zařazení daného státu na seznam bezpečných zemí původu (viz k § 86 odst. 4 zákona o azylu). Je na žadateli o udělení mezinárodní ochrany, aby prokázal, že v jeho případě zemi původu za bezpečnou považovat nelze. Vzhledem k tomu, že je vždy prováděn pohovor, nejlepší příležitostí je uvést případné obavy či předložit důkazy během pohovoru. V případě aplikace bezpečné země původu se neposuzuje, zda žadatel by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, protože toto zkoumání je nadbytečné. V tomto ohledu prošla hodnocením daná země původu při zařazování na seznam bezpečných zemí původu a při jeho pravidelném přezkumu či aktualizaci.
27. Ve smyslu § 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb. s účinností ode dne 23. 3. 2019, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců platí, že Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie. Tento právní stav je reflektován i v rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu (viz k tomu rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2019, 1 Azs 342/2019-45, přístupný na www.nssoud.cz).
28. Jak vyplývá z veřejně dostupných mapových podkladů (www.mapy.cz), město Zugdidi je město v západní Gruzii rozkládající se při jižní hranici s Abcházií 25 km od Černého moře v Svanti. Jedná se o krajské město regionu Samegrelo-Horní Svanetie. Jedná se tedy o oblast Gruzie, kterou lze subsumovat pod účinky vyvratitelné domněnky, že Gruzie i v této části je bezpečnou zemí původu.

29. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud uvádí následující.
30. V první řadě se krajský soud neztotožňuje s námitkou žalobce, že žalovaný dostatečně nezkoumal, zda lze považovat Gruzii za bezpečnou zemi původu ve vztahu k osobě žalobce. Žalovaný dostatečně zdůvodnil, že žalobce považuje za jediný důvod své žádosti násilné a jinak nepřátelské jednání příbuzných své bývalé manželky, kteří jej měli opakovaně v zemi původu napadnout. Žalobce však sám uvedl, že tyto incidenty nehlásil na policii, a tedy záměrně nevyužil možnost poskytnutí ochrany ze strany orgánů veřejné moci v zemi původu. Příbuzní jeho bývalé manželky jsou navíc soukromé osoby, které nemají žádnou vazbu na výkon státní moci a žalobce ani netvrdil, že by náleželi ke skupinám, které nejsou pod kontrolou centrální gruzínské vlády. Za této situace je námitka žalobce o nedostatečném hodnocení bezpečnosti Gruzie jako země původu žalobce lichá a žalovaný postupoval správně, pokud vycházel z vyvratitelné domněnky o tom, že jde o bezpečnou zemi.
31. Pokud žalobce namítal, že žalovaný neshromáždil pro své rozhodnutí dostatek podkladů a že zprávy o zemi původu obsažené ve správním spisu, je třeba konstatovat následující. Krajský soud shledal, že zprávy založené ve spisu „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z dubna 2019 a Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Gruzie ze dne 3. 7. 2018. Krajský soud hodnotil relevanci těchto zpráv ve vztahu k azylovému příběhu žalobce. Podle zprávy Gruzie – hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu mohou gruzínští občané podat stížnost ke státnímu zastupitelství, příp. k ombudsmanovi a řadě nevládních organizací (primárním zdrojem této informace je citovaná Informace MZV ČR ze dne 29. 1. 2019, tedy poznatek z diplomatických zdrojů).
32. Vzhledem k tomu, že důvody žalobce pro jeho rozhodnutí o nevyužití možností vnitřní ochrany nemají oporu ani v kvalifikační směrnici, ani v zákoně o azylu, krajský soud považuje tento podklad jako dostačující. Žalobce netvrdil ani neosvědčil žádné relevantní důvody, které by rozumně zdůvodňovaly, proč neřešil svou situaci (hrozby a napadení ze strany příbuzných) v součinnosti s orgány veřejné moci v zemi původu.
33. Podpůrně odkazuje krajský soud taktéž na relevantní judikaturu správních soudů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2018, č. j. 6 Azs 271/2017-45, dále usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 7 Azs 90/2018-44, či ze dne 30. 8. 2018, č. j. 9 Azs 226/2018-27), která podporuje závěr, že v Gruzii existuje účinná policejní ochrana. Stěžovatelem tvrzené problémy však nesouvisí s pronásledováním příslušníky orgánů pověřených vymáháním zákonnosti, ale toliko soukromými osobami. Stěžovatel neprokázal, že by tato ochrana byla nedostupná nebo nedostatečná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 67/2018-29).

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v řízení úspěšný, nevznikly žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti, a proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána. Z uvedených důvodů bylo o náhradě nákladů rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku II a III tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.